

andring af Valgstedet blev bekendtgjort med meget kort Varjel. Dernæst blev der for Suderø Præstegjæld givet skriftlig Underretning fra Valgnævnet om, at Valgstedet var berammet til Qvalbø paa behørig Maade, og Valgmødet blev ogsaa aabnet der til den berammede Tid. Men forinden Afstemningen begyndte, indtraf Grindebud, og da de tilstedeværende Vælgere saa onskede at komme paa Grindejagt, indrømmede Valgbestyrelsen denne Begjæring, og saa gik de alle paa Grindefangst. Da de vare færdige dermed, skulde de vende tilbage, men flere af dem vare trætte, og havde over 1 Mil at gaa tilbage til Qvalbø. Man enedes da hen paa Eftermiddagen om at fortsætte Valghandlingen et andet Sted, nemlig i Frangisvaag. — Trods alt dette blev dog hele Folkethinget enigt om at godkjende Valget. Hvis man vilde tænke sig, at her i Danmark Valgbestyrelse og Vælgerne f. Ex. fik Underretning om, at der var en Del Hare i Sigte, og de saa alle sammen gik paa Harejagt, og de saa senere efter, efter at være vendte tilbage derfra, fortsatte Valghandlingen et andet Sted, saa vilde et saadant Valg ubetinget blive forkastet, men efter Kriegers af hele Udvalget tiltraadte Indstilling godkjendte hele Thinget dengang det Passerede. Jeg tror, at dette er tilstrækkelig Oplysning om, at man ikke altså strengt kan anvende de Regler, som vi følge hermed, paa færøiske Valg. — Jeg er enig med det ærede Medlem for Odense (Strøm) i, at man ikke kan træffe Afgjørelser her efter en almindelig moralsk Overbevisning, men noget Andet er det dog, naar man bygger denne Overbevisning paa et saa godt faktisk Grundlag som en paa Tro og Love og under Eids Tilbud afgiven Erklæring. En saadan er dog noget ganske Andet end et løst Grundlag for en moralsk Overbevisning.

Schrøter: Jeg haaber, at det ærede Medlem for Odense (Strøm) vil indrømme, at der er en væsentlig Forskjel imellem, om der er en Anden til Stede for Kandidaten paa Valgstedet og fører Forhandlingerne for ham, eller Kandidaten selv er til Stede. Jeg mener nemlig, at det langt snarere kan faae Indflydelse paa Valget, naar det er Kandidaten selv, der er til Stede. En Kandidat kan f. Ex. gjøre Fiasko, og en Anden kan komme frem med en Oplysning, som kan gavne ham; men hvis en af Stillerne gjør Fiasko paa Valgstedet, vil det ikke staa hans Kandidats Valg. Valgkandidaten var notorisk ikke til Stede paa Suderø. Det være langt fra mig at ville sigte min Modkandidat Efferisø for at have indvirket paa sine Vælgere og handlet med dem efter en forud-

lagt Plan. Hvis man har forstaaet mine Ord saaledes, saa er det en Misforstaaelse. Faktisk er det imidlertid, at det er Efferisø's Tilhængere paa Suderø, som have gjort deres til, at der ikke blev afholdt Valg, og at det nu er Hr. Efferisø, som af denne Grund gjør Indsigelse imod Valget.

Strøm: Jeg skal ikke opholde det høie Thing ret længe, men jeg finder dog Foranledning til at knytte nogle Bemærkninger navnlig til de Henvisninger til tidligere Afgjørelser, der ere fremkomne fra to ærede Medlemmer. Hvad det først omtalte Valg paa Færøerne i 1872 angaar, da maa jeg tilstaa, at efter min Opfattelse er det, der udrøves, for at et Valgs Afholdelse kan finde Sted, og for at der ingen Indsigelse kan gjøres derimod, fyldestgjort, naar Valgbestyrelsen er paa Valgstedet, beredt til at modtage Vælgerens Stemme. Om der ingen Vælgere kommer, og hvad Grunden er dertil, spiller efter min Mening ingen Rolle. Naar Valgbestyrelsen er der, er Valget konstitueret, og det staar Enhver frit for i Overensstemmelse med Loven at afgive sin Stemme; at der saa er udeblevet Vælgere fra et Par enkelte Valgsteder kan efter min Mening ikke komme i Betragtning. Det undrer mig derfor ikke, at det høie Thing har godkendt dette Valg. Hvad angaar Valget i 1874, hvorved Bærenken blev valgt med 57 Stemmer, da maa jeg først gjøre opmærksom paa, at han blev valgt uden Modkandidat, og dernæst kommer jeg til det, som er fælles for alle de Tilfælde, der ere fremdragne af de to ærede Medlemmer, nemlig, at der ingen Klage har været fremsat over Valget. Det stiller det høie Thing ganske anderledes overfor et Valg. Naar der ikke klages, ligger deri en Indrømmelse fra de Vælgeres Side, hvis Tarv kunde være tilfidesat, i Retning af, at de mene, at Resultatet alligevel ikke vilde være blevet et andet. Kommer der Klage, er det høie Thing nødt til at se ganske anderledes paa Forholdene. Hvad det sidste Valg angaar, som blev omtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), skal jeg tilade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der da for det paagjældende Præstegjælds Bedkommende blev afgivet, saavidt jeg husker, 49 Stemmer for den ene Kandidat, 10 for den anden. Denne Afstemning blev fastset; men der forelaa dog det mest ubdragelige, det sikreste Grundlag for Bedømmelsen af, hvor mange Vælgere der vilde have stemt, idet man vidste, hvor mange der havde stemt — nærmere kan man ikke komme det. Naar man altsaa ser af disse Stemmers For-